

Відгук

Офіційного опонента на дисертаційне дослідження Ігоря Ігоровича Букала «ПІДКАМІНСЬКИЙ ДОМІНІКАНСЬКИЙ МОНАСТІР У XVII–XVIII СТ.: СТРУКТУРА, РЕЛІГІЙНІ ТА ОСВІТНІ ПРАКТИКИ», подане на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 032 «Історія та археологія»

Тема кваліфікаційної роботи І.І. Букала є безсумнівно актуальною та новаторською. Вивчення історії середньовічного і ранньомодерного суспільств є неможливим без детальних студій над функціонуванням окремих монашеских спільнот, які упродовж століть підтримували християнську традицію, інспірували відродження і творення ідей та слугували активними діячами у суспільстві. У сучасній українській історіографії вже з'явилася низка спеціальних статей та монографій, присвячених монашеским спільнотам. Дисертаційна робота І.І. Букала є їхнім важливим і логічним продовженням.

Автор структурує свою роботу тематично, виділяючи основні напрямки функціонування Підкамінського монастиря у соціальному культурному контексті: формування обителі, соціокультурний портрет, шанування Підкаменської ікони Богоматері та освітні практики у монастирі. Щоправда, у рамках цієї структури не виокремлено чомусь проповідницьку і місіонерську діяльність братів, які становила основу їхньої діяльності.

Дисертація засвідчує, що автор сумлінно проаналізував визначені джерела, застосувавши для цього новітню методологію західно-європейської науки та напрацювання українських вчених.

У роботі було запропоновано низку цікавих і новаторських висновків про діяльність католицького монашого осередку на руських землях у ранньомодерний час, маріологічні та освітні практики тогочасного суспільства, соціальну взаємодію на рівні локального культурного осередку тощо. Особливу наукову цінність становлять додатки до дисертації, в яких подана реконструкція особового складу монастиря. Вони можуть і безсумнівно будуть слугувати фундаментом

подальших наукових студій над історією монастицизму, освіти та інтелектуальних процесів в Україні у 17-18 ст.

Дослідженню хотілося б побажати більше аналітичних висновків з історії католицького монашого осередку в гетероконфесійному та гетероетнічному середовищі, розширення порівняльної перспективи та залучення ширшої методології соціо-антропологічних студій. Сподіваємося, однак, що автор продовжить своє дослідження і оприлюднить його результати в окремій науковій публікації.

Не зважаючи на згадані зауваження, я вважаю, що дисертаційна робота І.І. Букала є повністю самостійним і актуальним дослідженням, вона написана на належному методологічному рівні і має безперечну наукову новизну.

Дисертація І.І. Букала «ПІДКАМІНСЬКИЙ ДОМІНІКАНСЬКИЙ МОНАСТІР У XVII–XVIII СТ.: СТРУКТУРА, РЕЛІГІЙНІ ТА ОСВІТНІ ПРАКТИКИ» повністю відповідає встановленим вимогам, що висуваються до кваліфікаційних наукових робіт на здобуття наукового ступеня доктора філософії, зокрема наказу МОН України № 40 від 12.01.2017 р. «Про затвердження вимог до оформлення дисертації» (зі змінами від 31.05.2019 р.), Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затверженому постановою КМУ від 12 січня 2022 р. № 44 зі змінами, внесеними згідно з постановою кабінету міністрів України № 341 від 21 березня 2022 р. Автор дисертації Букало Ігор Ігорович заслуговує на присудження наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 032 «Історія та археологія».

Науковий співробітник

Асистент кафедри історії Східної та Південно-Східної Європи

Ляйпцігського університету

к.і.н., д-р теології Сінкевич Наталія Олександрівна